

EUROPOS KONVENCIJA DEL EKSTRADICIJOS

Ši dokumenta pasirašiusios valstybes Europos Tarybos nares,

laikydamosi nuomones, kad Europos Tarybos tikslas yra labiau suvienyti jos narius;

laikydamosi nuomones, kad ši tikslą Imanoma pasiekti sudarant sutartis ir bendrai sprendžiant teisinius reikalus;

laikydamosi nuomones, kad bendru taisykliu del ekstradicijos priemimas turetu prisideti prie šio suvienijimo,

s u s i t a r e :

1 straipsnis. Pareiga perduoti

Konvencija sudarancios Šalys, vadovaudamosi Konvencijoje nustatytais taisyklemis, Isipareigoja perduoti viena kitai visus asmenis, kuriems prašanciosios Šalies kompetentinga valdžia kelia byla arba kuriu mineta Šalis reikalauja, kad galima butu Ivykdyti nuosprendi arba tuos asmenis sulaikyti.

2 straipsnis. Nusikaltimai, kuriems yra taikoma ekstradicija

1. Asmenys išduodami už nusikaltimus, už kuriuos yra baudžiama laisves atemimu arba sulaikymu bent vieneriems metams, arba dar griežtesne bausme, ir pagal prašanciosios, ir pagal prašomosios Šalies Istatymus. Jei asmuo nuteistas arba sulaikomas prašanciosios Šalies teritorijoje, paskirta bausme turi buti ne mažesne kaip 4 me nesiams.

2. Jei yra reikalaujama ekstradicijos del keletu atskiru nusikaltimu, už kiekviena kuriu pagal prašanciosios ir prašomosios Šalies Istatymus yra baudžiama laisves atemimu arba sulaikymu, taciau keletas nusikaltimu neatitinka salygos del paskirtos bausmes dydžio, prašomoji Šalis taip pat turi teise del pastaruju nusikaltimu taikyti ekstradicija.

3. Bet kuri Konvencija pasirašiusioji Šalis, kurios Istatymuose ekstradicija del nusikaltimu, nurodomu šio straipsnio 1 dalyje, nera numatoma (leidžiama), gali netaikyti šios Konvencijos minetiems nusikaltimams.

4. Bet kuri Konvencija pasirašancioji Šalis, pageidaujanti pasinaudoti šio straipsnio 3 dalimi, priimdama ratifikavimo arba prisijungimo dokumenta, turi perduoti Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui arba saraša veiku, del kuriu leidžiama taikyti ekstradicija, arba saraša veiku, del kuriu ji netaikoma; tuo pat metu turi buti nurodomos ir teises normos, numatancios ekstradicijos netaikymo atvejus. Europos Tarybos Generalinis Sekretorius perduoda tuos sarašus kitoms Konvencija pasirašiusioms Šalims.

5. Jei Konvencija pasirašiusios Šalies Istatymas po kurio laiko panaikina ekstradicijos taikyma del tam tikru nusikaltimu, toji Šalis privalo apie tai pranešti Generaliniam Sekretoriui.

6. Bet kuri Šalis, besinaudojanti teise, numatyta šio straipsnio 4 ir 5 dalyse, bet kuriuo momentu gali pradėti taikyti šia Konvencija ir nusikaltimams, kurie buvo įrašyti I saraše pagal šio straipsnio 4 ir 5 dalis. Šalis privalo pranešti apie šiuos pakeitimus Generaliniam Sekretoriui, o Generalinis Sekretorius praneša kitoms Konvencija pasirašiusioms Šalims.

3 straipsnis. Politiniai nusikaltimai

1. Jei prašomoji Šalis traktuoja nusikaltimą, dėl kurio yra prašoma ekstradicijos, kaip politinį ar su politiniu nusikaltimu susijusį nusikaltimą, ji gali nusikaltelio neišduoti.

2. Ta pati taisyklė yra taikoma tada, jei prašomoji Šalis turi svarbiu priežasciu tikėti, kad prašymas išduoti asmenį už kriminalinį nusikaltimą buvo pateiktas tam, kad asmuo būtų teismo tvarka persekiojamas ir baudžiamas dėl jo rasės, religijos, tautybės ar politinio įsitikinimo, arba kad šios priežastys galejo lemti to asmens padėtį.

3. Gyvybės atėmimas valstybės vadovui arba jo šeimos nariams arba bandymas ją atimti nėra laikomas politiniu nusikaltimu pagal šia Konvencija.

4. Šis straipsnis nedaro jokios įtakos Konvencija pasirašiusiuju Šaliu išpareigojimams, atsirandantiems dėl priklausymo kitoms tarptautinėms daugiašalėms konvencijoms.

4 straipsnis. Kariniai nusikaltimai

Šios Konvencijos taikymas neapima ekstradicijos už karinius nusikaltimus, kurie pagal baudžiamuosius įstatymus nusikaltimais nelaikomi.

5 straipsnis. Finansiniai nusikaltimai

Pagal šios Konvencijos nuostatas išdavimas už nusikaltimus, susijusius su mokesciais, skolomis, muitais, mainais, yra taikomas tik tuo atveju, jei Konvencija pasirašiusios Šalys atskirai pasisako dėl tokio nusikaltimo ar nusikaltimu kategorijos.

6 straipsnis. Piliieciu ekstradicija

1. a) Konvencija pasirašiusioji Šalis turi teisę atsisakyti išduoti savo piliecius;
b) deklaracijoje, sudarytoje ratifikavimo arba prisijungimo dokumento pasirašymo metu, kiekviena Šalis, neviršydama šios Konvencijos, gali apibrėžti terminą "pilieciai";

c) pilietybe yra nustatoma priimant sprendimą dėl ekstradicijos. Tačiau jei asmuo, kurio yra reikalaujama, per perdavimui numatoma laika pripažįstamas prašomosios Šalies pilieciu, prašomoji Šalis gali pasinaudoti šio straipsnio 1 dalies a punkte nurodyta sąlyga.

2. Jei prašomoji Šalis nesutinka išduoti savo piliecio prašancijai Šaliai reikalaujant, ji turi pateikti svarstyti bylą kompetentingoms institucijoms, kad reikiamu atveju būtų pradėti procesiniai veiksmai. Šiam tikslui nemokamai turi būti perduodamos bylos, informacija ir su nusikaltimu susiję daiktiniai įrodymai, vadovaujantis 12 straipsnio 1 dalimi. Prašancijai Šali būtina informuoti apie pareikalavimo rezultatus.

7 straipsnis. Nusikaltimo padarymo vieta

1. Prašomoji Šalis gali atsisakyti išduoti asmenį, kaltinama nusikaltimu, kuris pagal Šalies Istatymus visiškai ar iš dalies buvo padarytas tos Šalies teritorijoje ar vietovėje, laikomoje Šalies teritorija.

2. Jei nusikaltimas, dėl kurio yra reikalaujama ekstradicijos, buvo padarytas ne prašanciojoje Šalyje, atsisakyti išduoti nusikaltėli galima tik tuo atveju, jeigu prašomosios Šalies Istatymuose persekiojimas teismo tvarka už tokios pacios kategorijos nusikaltimus nėra numatomas, kai jie padaromi ne šalies teritorijoje arba ekstradicija dėl jų nėra numatoma.

8 straipsnis. Vykstantis procesas dėl tu paciu nusikaltimu

Prašomoji Šalis gali atsisakyti išduoti asmenį, kaltinama nusikaltimu, jei kompetentingos tos Šalies valdžios institucijos nagrineja prieš jį iškelta byla dėl nusikaltimo ar nusikaltimu, dėl kuriu reikalaujama ekstradicijos.

9 straipsnis. *Non bis in idem*

Jei prašomosios Šalies kompetentingos institucijos paskelbia galutinį nuosprendį dėl asmens nusikaltimo arba nusikaltimu, už kuriuos yra reikalaujama jį išduoti, ekstradicija nėra taikoma. Taip pat galima nesutikti ja taikyti, jeigu prašomosios Šalies kompetentinga valdžia nusprendžia teismo proceso dėl mineto nusikaltimo nebepradėti arba jį baigti.

10 straipsnis. Senaties terminas

Ekstradicija netaikoma tuo atveju, kai ir pagal prašanciosios, ir pagal prašomosios Šalies Istatymus reikalaujamas asmuo yra atleidžiamas nuo teismo persekiojimo ir bausmės dėl senaties termino.

11 straipsnis. Mirties bausmė

Jei prašanciojoje Šalyje už nusikaltimą, dėl kurio reikalaujama ekstradicijos, Istatymas numato mirties bausmę, o prašomojoje Šalyje toks nusikaltimas mirties bausmė nėra baudžiamas arba mirties bausmė nėra taikoma, ekstradicija taip pat nėra taikoma. Išimtis yra daroma tik tuo atveju, kai prašancioji Šalis pakankamai tikina prašomąją Šalį, kad mirties bausmė nebus įvykdyta.

12 straipsnis. Prašymas ir jį patvirtinantys dokumentai

1. Prašymas pateikiamas raštu ir perduodamas diplomatiniais kanalais. Dėl kitu susisiekimo būdu tarp dviejų ar daugiau Šaliu gali būti sudarytos tiesioginės sutartys.

2. Prie prašymo turi būti pridėta:

a) nuteisimo ir nuosprendžio ar nedelsiant vykdytino leidimo sulaikyti, arešto orderio ar kito tokio pat poveikį turinčio ir pagal prašanciosios Šalies Istatymuose išdestytas proceduras išleisto leidimo originalas arba autentiška kopija;

b) žinios apie nusikaltimus, dėl kuriu yra reikalaujama ekstradicijos. Ju įvykdymo laikas ir vieta, teisinis jų kvalifikavimas ir nuoroda į atitinkamas teises normas turi būti išdestyti kuo tiksliau; ir

c) atitinkamu Istatymu kopijos arba, jei tai nelmanoma, atitinkamo Istatymo formuluote ir kuo tikslesnis reikalaujamo asmens aprašymas ir bet kokia kita informacija, kuri padetu nustatyti jo identiškuma ir pilietybe.

13 straipsnis. Papildoma informacija

Jei prašanciosios Šalies perduotos informacijos nepakanka, kad prašomoji Šalis laikydamosi šios Konvencijos galetu priimti sprendima, prašancioji gali pareikalauti butinos papildomos informacijos ir nustatyti termina, per kurl turi mineta informacija gauti.

14 straipsnis. Išimties taisykle

1. Kitai Šaliai išduotam asmeniui nebegalima kelti bylos, jo nuteisti arba sulaikyti, norint lvykdyti nuosprendl arba areštuoti už nusikaltima, padaryta iki jo sulaikymo. Jis gali buti teisiamas tik už ta nusikaltima, už kurl buvo išduotas. Jo asmenines teises negali buti apribojamos del joku kitu priežasciu, išskyrus šiuos atvejus:

a) jei jl perdavusi Šalis sutinka. Norint gauti sutikima, turi buti perduotas prašymas, 12 straipsnyje mineti dokumentai ir teismo posedžiu protokolai, kuriuose butu užfiksuoti visi su išduoto asmens padarytu nusikaltimu susije pranešimai. Sutikimas duodamas tuo atveju, kai vadovaujantis šios Konvencijos nuostatomis, už nusikaltima, del kurio prašoma sutikimo, taip pat taikoma ekstradicija;

b) jei asmuo, gaves galimybe palikti Šalies, kuriai jis buvo išduotas, teritorija, nepasinaudojo ja per 45 dienas, skaiciuojant nuo galutinio išlaisvinimo dienos, arba palikes teritorija, vel l ja sugrįžo.

2. Taciau prašancioji Šalis gali imtis bet koku priemonių, butinu iškeldinti asmenl iš jos teritorijos ar kitu jos Istatymu numatytu priemonių, lskaitant procesinius veiksmus, asmeniui neatvykus, kad butu galima išvengti ieškinines senaties termino pasibaigimo teisiniu pasekmiu.

3. Kai teismo proceso metu nusikaltimo pobudis pasikeicia, išduotam asmeniui byla yra keliama ir jis baudžiamas tik tada, kai yra lrodoma, kad nusikaltimas yra tokio pobudžio, del kurio taikoma ekstradicija.

15 straipsnis. Reekstradicija l treciaja valstybe

lšskyrus tuos atvejus, kurie numatomi 14 straipsnio 1 b dalyje, Šalis, kuriai buvo išduotas nusikaltelis, negali be jl išdavusios Šalies sutikimo perduoti jo dar tai Šaliai arba treciajai valstybei už nusikaltimus, padarytus iki jo sulaikymo. Šalis, prašoma išduoti nusikaltell, gali pareikalauti 12 straipsnio 2 dalyje minimu dokumentu.

16 straipsnis. Laikinas sulaikymas

1. Esant ypac skubiam atvejui, prašanciosios Šalies kompetentingos institucijos gali paprašyti laikinai sulaikyti ieškoma asmenl. Kompetentingos prašomosios Šalies institucijos priima sprendima vadovaudamosi savo lstatymais.
2. Prašyme laikinai sulaikyti asmenl turi buti nurodyta, kad egzistuoja vienas iš 12 straipsnio 2 a dalyje minetu dokumentu ir yra ketinama atsiusti prašyma del ekstradicijos. Jame taip pat nurodoma, del kokio nusikaltimo reikalaujama ekstradicijos, kada ir kur toks nusikaltimas buvo padarytas ir kuo tikslesnis ieškomo asmens aprašymas.
3. Prašymas laikinai sulaikyti asmenl siunciamas kompetentingoms prašomosios Šalies institucijoms arba diplomatiniu kanalu, arba tiesiai paštu ar telegrafu, arba per Tarptautine kriminalines policijos organizacija (Interpola), ar kitomis, lgalinanciomis raštu pateikti liudijimus ir priimtinomis prašomajai Šaliai priemonemis. Prašyma pateikusi institucija privalo nedelsiant buti informuota apie prašymo rezultatus.
4. Laikinas sulaikymas gali buti nutraukiamas, jei per 18 dienu po sulaikymo prašomoji Šalis dar nera gavusi ekstradicijos ir 12 straipsnyje minimu dokumentu. Taciau bet kuriuo atveju jis neturi viršyti 40 dienu nuo sulaikymo momento. Nera atmetama galimybė, kad asmuo bet kuriuo metu bus paleistas, taciau prašomoji Šalis turi imtis visu butinu priemoniu, kad užkirstu kelia ieškomam asmeniui pabegti.
5. Jei asmuo yra paleidžiamas iš laikino sulaikymo, tai nereiškia, kad jis negali buti iš naujo sulaikomas ir išduodamas, jei veliau gaunamas toks prašymas.

17 straipsnis. Prašymu susidurimas

Jei tuo paciu metu ekstradicijos del to paties ar skirtingu nusikaltimu pareikalauja daugiau kaip viena valstybe, prašomoji Šalis, priimdama sprendima, privalo atsižvelgti l visas aplinkybes ir ypac l nusikaltimu sunkumo laipsnl bei padarymo vieta, prašymu pateikimo data, reikalaujamo asmens pilietybe ir galimybė perduoti jl kitai valstybei.

18 straipsnis. Išduodamo (reikalaujamo) asmens perdavimas

1. Prašomoji Šalis privalo 12 straipsnyje minimomis priemonemis informuoti prašanciaja Šall apie savo sprendima del ekstradicijos.
2. Visiškai arba iš dalies atsisakius, turi buti pateikiamos priežastys.
3. Jei su prašymu yra sutinkama, prašanciaja Šall butina informuoti apie perdavimo vieta ir data bei laika, per kurl reikalaujamas asmuo buvo sulaikytas.
4. Remiantis šio straipsnio 5 dalimi, yra nustatyta, kad jei reikalaujamas asmuo iki paskirtos datos nebuvo perimtas, pasibaigus 15 dienu periodui, jis gali buti paleidžiamas. Bet kokiu kitu atveju jis paleidžiamas pasibaigus 30 dienu periodui.
5. Nenumatytoms aplinkybems sutrukdžius Šaliai perduoti arba perimti išduodama asmenl, apie tai turi buti pranešta kitai Šaliai. Tada abi Šalys turi susitarti del naujos perdavimo datos bei taikyti šio straipsnio 4 dalies nuostatas.

19 straipsnis. Atidetas arba salyginis perdavimas

Prašomoji Šalis, priemusi sprendimą dėl prašymo išduoti, gali atidėti reikalaujamo asmens perdavimą. Tai yra daroma norint iškelti prieš jį byla arba, jei jis jau buvo nuteistas, kad atliktu bausme tos Šalies teritorijoje (jei tai yra bausme už ta nusikaltimą, už kurį jis yra prašomas išduoti). Užuo atidejusi perdavimą, prašomoji Šalis gali laikinai perduoti reikalaujama asmenį prašancijai Šaliai pagal sąlygas, numatytas ju dvišaleje sutartyje.

20 straipsnis. Nuosavybes perdavimas

1. Jei Istatymai leidžia ir prašancioji Šalis reikalauja, prašomoji Šalis turi konfiskuoti ir perduoti nuosavybę:

- a) kuri yra būtina kaip kaltis arba
- b) kuri išgyta kaip nusikaltimo pasekmė ir kuri yra randama pas kaltinamąjį arba aptinkama vėliau.

2. Šio straipsnio 1 dalyje minima nuosavybė turi būti perduodama net ir tuo atveju, kai ekstradicijos negalima įvykdyti (nors yra susitarta) dėl reikalaujamo asmens mirties arba jo pabėgimo.

3. Kai minėtąją nuosavybę dėl besitiesiančio teismo proceso yra būtina konfiskuoti Šalies, kurios prašoma perduoti nusikaltell, teritorijoje, šioji gali perduoti ją tik su sąlyga, kad nuosavybė (turtas) bus gražinta.

4. Bet kokios prašomosios Šalies ar trečiuju šaliu teisės I minėtąją nuosavybę išlieka. Šioms teisėms egzistuojant, nuosavybė yra nemokamai gražinama prašomajai Šaliai, kai pasibaigia teismo procesas.

21 straipsnis. Tranzitinis pervežimas

1. Pervežti nusikaltell per vienos iš Konvencija pasirašiusiu Šaliu teritorija yra leidžiama 12 straipsnio 1 dalyje minimomis priemonėmis, pateikus pažymą, ir jei prašomoji suteikti tranzita Šalis netraktuoja minimo nusikaltimo kaip politinio ar vien karinio ir susijusio su šios Konvencijos 3 ir 4 straipsniais.

2. Šalis, prašoma suteikti tranzita, gali atsisakyti tai padaryti, jei yra prašoma tranzito pilieciui, kaip tai nurodoma 6 straipsnyje.

3. Pagal šio straipsnio 4 dalyje yra būtina pateikti 12 straipsnio 2 dalyje minimus dokumentus.

4. Jei naudojamasi oro transporto paslaugomis, turi būti taikomos šios sąlygos:

- a) jei neketinama nusileisti, prašancioji Šalis privalo informuoti Šall, per kurios teritorija rengiamasi skristi, kad egzistuoja vienas iš 12 straipsnio 2 a dalyje minetu dokumentu. Nenumatyto nusileidimo atveju toks pranešimas išgalioja tokiu pat būdu, kaip ir prašymas laikinai sulaikyti ir kaip yra nurodyta 16 straipsnyje; dėl to prašancioji Šalis turi paduoti oficialu prašyma dėl pervežimo;
- b) jei ketinama nusileisti, prašancioji Šalis iš karto paduoda oficialu prašyma dėl tranzito.

5. Nepaisant to, ratifikavimo dokumento arba prisijungimo prie šios Konvencijos dokumento pasirašymo metu Šalis gali paskelbti, kad pervežti asmenį bus leidžiama tik esant tam tikroms sąlygoms, pagal kurias taikoma ekstradicija.

6. Išduodamas asmuo negali būti pervežamas per jokia teritorija, jei yra pagrindo manyti, kad dėl pervežamo asmens rasės, religijos, tautybės ar politiniu įsitikinimu toje teritorijoje gali kilti gresmė jo gyvybei ar laisvei.

22 straipsnis. Procedūros

Nustatant ekstradicijos bei laikino sulaikymo procedurą, vadovaujama tikrai prašomosios Šalies įstatymais; išimtys yra iš anksto numatomos šioje Konvencijoje.

23 straipsnis. Vartotina kalba

Pateiktini dokumentai rengiami arba prašanciosios, arba prašomosios Šalies kalba. Prašomoji Šalis gali pareikalauti vertimo į vieną iš oficialių Europos Tarybos kalbų savo pasirinkimu.

24 straipsnis. Išlaidos

1. Išlaidas, susijusias su išdavimu ir atsiradusias jos teritorijoje, apmoka prašomoji Šalis.

2. Tranzitinio pervežimo išlaidas per prašomos suteikti tranzita Šalies teritorija apmoka prašancioji Šalis.

3. Jeigu prašomoji Šalis perduoda nusikaltell iš nemetropolines teritorijos, keliones tarp tos teritorijos ir prašanciosios Šalies metropolines teritorijos išlaidas apmoka prašancioji Šalis. Ta pati taisyklė yra taikoma išlaidoms, kurios atsirado dėl keliones tarp prašomos perduoti nusikaltell Šalies nemetropolines ir metropolines teritoriju.

25 straipsnis. "Sulaikymo potvarkio" apibrezimas

Šioje Konvencijoje savoka "sulaikymo potvarkis" reiškia bet koki baudžiamojo teismo priimta sprendima, kuriuo yra atimama laisvė; ši priemone yra taikoma vietoj įkalinimo ir kaip jo priedas.

26 straipsnis. Išlygos

1. Bet kuri Šalis, pasirašydama Konvencija, ratifikavimo arba prisijungimo dokumenta, turi teise padaryti išlygas, susijusias su kuria nors Konvencijos sąlyga ar sąlygomis.

2. Bet kuri Šalis, padariusi tokia išlyga, turi aplinkybems leidžiant kuo greičiau ją atšaukti. Apie tai turi būti pranešama Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui.

3. Šalis, priemusi sprendima nesilaikyti kurios nors Konvencijos sąlygos, negali reikalauti, kad jos laikytusi kita šalis.

27 straipsnis. Taikymas teritorijoms

1. Ši Konvencija taikoma Konvencija pasirašiusiu Šaliu metropoliju teritorijoms.
2. Prancuzijos atžvilgiu ji taikoma Alžyriui ir užsienio departamentams. Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaures Airijos Karalystės atžvilgiu ji taikoma Channel salose, taip pat Mano saloje.
3. Vokietijos Federacine Respublika gali išplesti šios Konvencijos taikymo sritį Berlyno teritorijoje, pranešdama apie tai Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui; Generalinis Sekretorius turi pranešti apie tai kitoms Šalims.
4. Sudarydamos tiesiogine sutartimi ir vadovaudamosi joje numatytais sąlygomis, kelios ar daugiau Šaliu gali išplesti šios Konvencijos taikymo sritį ir taikyti ją bet kurioje savo teritorijoje. Ši taisyklė netaikytina šio straipsnio 1, 2 ir 3 dalyse nurodytoms teritorijoms.

28 straipsnis. Šios Konvencijos ir dvišaliu sutarciu santykis

1. Konvencija tose Šalyse, kuriose yra taikoma, pakeičia visas kitas dvišales sutartis ar konvencijas ir nustato ekstradicijos taikymą tarp bet kuriu dviejų Šaliu.
2. Konvencija pasirašiusios Šalys gali sudaryti dvišales ar daugiašales sutartis tik tam, kad papildytu šios Konvencijos sąlygas ar palengvintu joje išdestytu principu taikymą.
3. Ten, kur tarp dviejų ar daugiau Šaliu ekstradicija yra taikoma vienodo Istatymo pagrindu, Šalys turi teisę laisvai reguliuoti savitarpio ryšius dėl ekstradicijos, neatsižvelgdamos į šios Konvencijos nuostatas. Tas pats principas taikomas dviem ar daugiau Konvencija pasirašiusiu Šaliu, kuriose galioja Istatymai, numatantys arešto orderius, vykdomus kitoje Šalyje ar Šalyse. Konvencija pasirašiusios Šalys, kurios nebesivadovauja ar ketina ateityje nebesivadovauti šia Konvencija tarpusavio santykiuose, remdamosi šiuo paragrafu, privalo apie tai pranešti Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui. Generalinis Sekretorius informuoja apie susijusius su šiuo paragrafu pranešimus kitas Konvencijos Šalis.

29 straipsnis. Pasirašymas, ratifikavimas ir Isigaliojimas

1. Šia Konvencija pasirašo Europos Tarybos nares. Ji ratifikuojama. Ratifikavimo dokumentai yra atiduodami saugoti Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui.
2. Konvencija Isigalioja praėjus 90 dienu po trecio ratifikavimo dokumento perdavimo saugoti.
3. Konvencija patvirtinantis pasirašymas Isigalioja praėjus 90 dienu po ratifikavimo dokumento perdavimo.

30 straipsnis. Prisijungimas

1. Europos Tarybos Ministru komisija gali pakviesti bet kuria valstybe, kuri nera Europos Tarybos nare, prisijungti prie šios Konvencijos, jei rezoliucijai dėl tokio pakvietimo vieningai pritaria Konvencija ratifikavusios Tarybos nares.
2. Prie Konvencijos prisijungiama perdavus Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui prisijungimo dokumenta. Prisijungimas Isigalioja praėjus 90 dienu po dokumento perdavimo.

31 straipsnis. Denonsavimas

Pranešdama Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui, Konvencija pasirašiusi Šalis gali denonsuoti šia Konvencija. Denonsavimas įsigalioja praėjus 6 mėnesiams nuo to laiko, kai Tarybos Generalinis Sekretorius gauna tokio pobūdžio pranešimą.

32 straipsnis. Pranešimai

Europos Tarybos Generalinis Sekretorius informuoja Tarybos narius ir bet kurias valstybes, prisijungusias prie Konvencijos, Vyriausybę apie:

- a) kiekvieno ratifikavimo ar prisijungimo dokumento pasirašymą;
- b) šios Konvencijos įsigaliojimo data;
- c) kiekviena pagal 6 straipsnio 1 dalį ir 21 straipsnio 5 dalį padaryta pakeikimas;
- d) kiekviena išlyga, priimta pagal 26 straipsnio 1 dalį;
- e) kiekvienos išlygos atšaukimas pagal 26 straipsnio 2 dalį;
- f) kiekviena pranešimas apie denonsavimą, gautas pagal 31 straipsnio sąlygas, ir denonsavimo įsigaliojimo data.

Tai patvirtindami, žemiau pasirašiusieji, savo vyriausybių atitinkamai įgaliojimai, pasirašė šia Konvencija.

Sudaryta 1957 metų gruodžio 13 dieną Paryžiuje anglų ir prancūzų kalbomis. Abu tekstai yra autentiški ir sudaro vieną egzempliorių, kuris turi būti saugomas Europos Tarybos archyvuose. Europos Tarybos Generalinis Sekretorius turi pasiūsti kiekvienai signatarai patvirtintus nuorašus.